Kız ve Yunus

Jane MEADOW

Kız ve Yunus

Jane MEADOW

Her yaz Maya, büyükannesinin deniz kenarındaki küçük evine giderdi. Geniş sarı güneş şapkasını ve kırmızı spor ayakkabılarını giyer, saatlerce okyanusu izlerdi. Dalgalar gelip gider, dökülmüş elmaslar gibi parıldardı. Maya yüzündeki tuzlu esintiyi ve ayak parmaklarının arasındaki sıcak kumu çok severdi. Kocaman mavi suyun yanında kendini mutlu ve özgür hissederdi.

Bir sabah Maya, dalgaların çok üstünde zıplayan genç bir yunus gördü. Pürüzsüz gri derisi güneş ışığında parlıyordu. Sol yanında, sırt yüzgecinin arkasında, hilal şeklinde beyaz bir işaret vardı. Maya şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Merhaba, küçük yunus!" diye seslendi. Yunus sırtını kamburlaştırıp yeniden zıpladı, sanki sadece ona el sallıyordu.

Maya yunusa İnci adını verdi çünkü beyaz hilal, denizde küçük bir inci gibi görünüyordu. İnci yetişkin yunuslardan daha küçüktü ve çok oyuncuydu. Her gün Maya sıcak kumda oturup yeni arkadaşını izlerdi. İnci su sıçratır, döner durur ve gülümsüyor gibi görünürdü. Maya'nın ela gözleri sevinçle parıldardı. Bu şimdiye kadarki en güzel yazdı.

Bir öğleden sonra turuncu güvenlik yeleği giymiş uzun boylu bir adam plaj boyunca yürüdü. Adı Bay Rivera'ydı ve elinde bir dosya tahtası ile çöp toplama maşası vardı. "Merhaba!" dedi nazikçe. "Ben temizlik sorumlusuyum. Çöplerin yunuslara zarar verebileceğini biliyor musun?" Maya başını iki yana salladı. "Balıkçı hatları ve plastik onları tuzağa düşürebilir," diye açıkladı Bay Rivera. "Okyanusu güvende tutmalıyız."

Maya İnci'yi düşündü. Küçük yunusun eski balıkçı hattına dolanmış halini hayal etti ve boğazında bir düğüm hissetti. "Ben yardım etmek istiyorum!" dedi. Bay Rivera sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Harika! Yarın bir plaj temizliği yapıyoruz. Eldiven ve çuval getir." Maya başını salladı. Dalgalı koyu kahverengi at kuyruğu hopladı. Arkadaşının evini korumak için sabırsızlanıyordu.

Ertesi sabah Maya bez çantası ve kalın eldivenleriyle geldi. Birçok yetişkin yardımcı da oradaydı. Bay Rivera çöp maşalarını dağıttı ve herkese nasıl güvende kalacaklarını gösterdi. "Asla keskin nesnelere dokunmayın," dedi. "Eldiven giyin ve bir eşle çalışın." Maya ekibin bir parçası olmaktan gurur duydu. Bir fark yaratmaya hazırdı.

Maya plastik şişeler, buruşuk ambalajlar ve eski halat parçaları topladı. Topladığı her çöp parçası, İnci ve diğer deniz canlıları için bir tehlike daha az demekti. Güneş sıcaktı ama Maya devam etti. Uzun bir balıkçı hattı yumağı buldu ve dikkatlice çantasına koydu. Kırmızı spor ayakkabıları kumda küçük ayak izleri bıraktı. Bütün sabah çok çalıştı.

Maya çalışırken İnci'yi uzakta yüzerken gördü. Yunus, meraklı koyu gözlerle kalabalık plajı izliyor gibiydi. Maya el salladı ve İnci sevinçle zıpladı. "Evini temizliyoruz!" diye seslendi Maya. İnci sanki teşekkür eder gibi kuyruğuyla su sıçrattı. Maya'nın kalbi mutlulukla doldu. Kıyıdan bile olsa yunus arkadaşına yakın hissetti.

Temizlikten sonra Bay Rivera gönüllüleri topladı. "Hepiniz harika bir iş çıkardınız," dedi. "Ama en iyi yardım, çöplerin okyanusa ulaşmasını baştan engellemektir." Maya elini kaldırdı. "Arkadaşlarıma anlatabilirim!" dedi. Bay Rivera başını salladı. "Bu harika bir fikir, Maya. Eğitim güçlüdür." Maya gülümsedi, bu haberi yaymaya kararlıydı.

Eve dönünce Maya yunus ve temiz okyanus resimleriyle renkli afişler çizdi. Üzerlerine şöyle yazdı: Plajlarımızı temiz tutalım! ve Balıkçı hatları hayvanlara zarar verir! Küçük kardeşi renklendirmesine yardım etti. Ertesi gün afişleri mahalleye astı. Arkadaşları durup okudu. "Vay canına, bunu bilmiyordum!" dedi arkadaşı Leo. Maya başkalarına öğretmekten gurur duydu.

Birkaç gün sonra Maya İnci'yi yeniden gördü. Yunus her zamankinden daha yükseğe zıpladı, beyaz hilal işareti güneşte parlıyordu. Maya İnci'nin artık kıyıya daha yakın yüzdüğünü fark etti. Sanki yunus ona daha da güveniyordu. Maya'nın gözleri mutlu yaşlarla doldu. Küçük davranışlarının büyük bir fark yarattığını biliyordu.

Bay Rivera Maya'nın evini ziyaret etti ve ona özel bir sertifika getirdi. "Üstün okyanus dostluğu için," dedi sıcak bir gülümsemeyle. Maya'nın anne babası alkışladı ve büyükannesi ona sıkıca sarıldı. Maya sertifikayı duvarına astı. Gurur duydu ama aynı zamanda alçakgönüllü hissetti. Hayvanları korumak herkesin işiydi ve yardım ettiği için mutluydu.

O akşam Maya plajda oturup gün batımının gökyüzünü pembe ve altın rengine boyamasını izledi. İnci kıyıya yakın yüzdü, zıpladı ve döndü. Maya fısıldadı: "Artık güvendesin, İnci." Yunus tıklayıp ıslık çaldı, sanki anlamış gibiydi. Maya gerçek dostluğun birbirine göz kulak olmak demek olduğunu biliyordu. Okyanusu her zaman koruyacağına söz verdi.

Yaz bitince Maya eve dönmek zorunda kaldı. Büyükannesine sarıldı ve denize el sallayarak veda etti. "Gelecek yıl döneceğim, İnci!" diye seslendi. Sanki yanıt verir gibi İnci son bir kez zıpladı, beyaz hilali parladı. Maya gülümsedi, yunus arkadaşının onu bekleyeceğini biliyordu. O neşeli zıplamanın anısını bütün kış kalbinde taşıdı.

Okula dönünce Maya arkadaşlarıyla bir Okyanus Kulübü kurdu. Yunuslarla ilgili kitaplar okudular ve geri dönüştürülmüş malzemelerden el işleri yaptılar. Maya herkese çöplerin deniz canlılarına nasıl zarar verebileceğini anlattı. Öğretmeni Bay Rivera'yı sınıfla konuşmaya davet etti. Çocuklar kocaman gözlerle dinledi. Maya öğrendiklerini paylaşmaktan mutlu oldu.

Maya hayvanlarla dostluğun değerli bir armağan olduğunu öğrendi. Çöp toplayarak ve başkalarına öğreterek, küçük ellerin bile büyük bir fark yaratabileceğini gösterdi. İnci adlı yunus hâlâ dalgalarda zıplıyor, yanında beyaz bir hilal parlıyor. Ve Maya, hayvanları korumanın sevgiyi göstermenin harika bir yolu olduğunu biliyor. Okyanus, iyi kalpli bir kız ve onun yunus arkadaşı sayesinde daha güvende.